

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-06-21
Besvaras senast
2021-08-24

Till statsrådet Mikael Damberg (S)

2020/21:841 Trygghet i kollektivtrafiken

Enligt Brottsförebyggande rådets (Brå) mätningar låg oron över att drabbas av brott i Stockholmsregionen relativt konstant runt 18 procent mellan 2011 och 2015. Därefter har den ökat, och 2018 visade Brås mätningar att andelen av befolkningen som kände oro för att drabbas av brott ökat med hela 50 procent. Särskilt drabbade är unga kvinnor, och kvälls- eller nattetid känner hela sex av tio en rädsla eller oro när de vistas utomhus och i sin närmiljö.

En vanlig effekt, och kanske till och med den vanligaste och första effekten av ökad otrygghet, är ändrade res- och rörelsemönster för vanligt folk. Det behövs därför åtgärder från det allmänna som kan begränsa och hindra denna frihetsinskränkning. Ett rimligt mål bör vara att tryggheten i vår gemensamma kollektivtrafik ska bestå och öka. För att det ska ske behöver våld, narkotikabrott och andra brott som begås här tryckas tillbaka. Polisens närvaro i kollektivtrafiken generellt och tunnelbanan i synnerhet behöver öka.

Att polisen har hela samhället och alla delar av det som sitt bevaknings- och arbetsområde torde vara självklart. När platser såsom tunnelbana, spårväg och bussar exkluderas från polisenärvaro, förutom vid specifika uttryckningar, tenderar narkotikabrott och annan brottslighet att söka sig just precis dit, slå rot och breda ut sig.

Tunnelbanepolisens återupprättande är därför en stor byggkloss i vårt gemensamma säkerhetsarbete som saknas i dag. För ett par decennier sedan patrullerade ett par hundra poliser särskilt nere i och omkring tunnelbanan; i dag finns i praktiken inga av dessa poliser kvar. Erfarenheter från New York visar dock att detta vore effektivt att återinföra. Där såg man länge mellan fingrarna med småbrott, klotter och skadegörelse. Det gav brottsligheten möjlighet att slå rot, och tunnelbanans stationer blev bas för gängbildningar, droghandel och allt grövre brott. Vanliga människor kom snart att välja bort tunnelbanan, stationerna och deras kringliggande stadsmiljöer. Följden blev en tilltagande förslumning av hela stadsdelar. Det tog årtionden för New York och dess invånare att återta sin tunnelbana och de offentliga rum som omger den. Den utvecklingen får vi inte riskera här.

Därför krävs det att vi på allvar ser vad otryggheten gör med vår stad och agerar med kraft för att trycka tillbaka den brottslighet som försöker vinna mark. Ordningsvakter, väktare och särskilda tågvärdar försöker i dag fylla

denna trygghetsfunktion för resenärerna i kollektivtrafiken. Men för att ytterligare öka tryggheten i kollektivtrafiken behöver vi också ha poliser som särskilt vistas i tunnelbanan och kollektivtrafiken.

Tunnelbanan är inte en Stockholmsfråga; den är ett riksintresse. Regeringen behöver skapa förutsättningar för arbetet med en tryggare kollektivtrafik. Ett viktigt steg är att återinföra tunnelbanepoliserna.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga statsrådet Mikael Damberg:

Avser statsrådet att se över möjligheten att återinföra tunnelbanepoliser?

.....

Ida Drougge (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders